Analize și opinii

Sorin Roşca Stănescu: Marcel Ciolacu e premierul care și-a făcut-o cu mâna lui

Acum 24 minutes 29 Vizualizari 5 Timp de citire

Guvernul Ciolacu 2 reprezintă cea mai mare greșeală politică, o greșeală letală, fatală, a celui care încă mai este președintele PSD, dar care nu va mai ocupa multă vreme această poziție. Și va fi liber să alerge după pisici prin copaci.

Prăbușirea sa a început în momentul în care, după multe ezitări, a decis să candideze la alegerile prezidențiale. Și tot ce s-a întâmplat după s-a întâmplat la foc automat.

Una este să minți opinia publică – operațiune la care s-au exersat temeinic mai mulți lideri ai Partidului Social Democrat de-a lungul ultimilor 30 de ani, dar și lideri ai altor partide care s-au perindat la putere – și cu totul altceva este să te minți pe tine însuți și să te amăgești că te bucuri de o popularitate pe care, în realitate, nu o ai.

Să ne amintim de Mircea Geoană, care nu a știut să-și păzească voturile, astfel încât, în noaptea pentru el fatală, s-a culcat președinte al României și s-a trezit învins și ridiculizat de Traian Băsescu. Să ne amintim apoi

că, în conformitate cu cercetările de piață, urma să învingă 100% în a doua rundă a prezidențialelor.

Desigur, și într-un caz, și în celălalt, a avut loc câte o fraudă, dar una dintre obligațiile unui om politic de prim rang este aceea de a-și păzi interesele și voturile, de a nu se lăsa prostit și de a nu permite să i se fure covorul de sub picioare. Aroganța liderilor politici le întunecă deseori mintea și astfel ajung în situații ridicole, în care ajung să creadă în măsurătorile și prognozele unor așa-zise institute de cercetare de piață, pe care le-au plătit din bani publici tocmai pentru a minți, pentru a înșela grosolan opinia publică.

Una este să minți la greu și să-i dezinformezi constant pe cetățeni și este cu totul altceva să ajungi, culmea prostiei, să crezi tu însuți în propriile plăsmuiri și să încerci să-ți croiești viitorul în baza acestora.

După ce, cum necum, a ajuns liderul PSD, după ce a avut abilitatea de a se comporta ca un integrator, reușind să strângă laolaltă diversele facțiuni ale partidului, să-i readucă la „nava-mamă” pe unii exmatriculați – cum a fost, de pildă, cazul lui Victor Ponta – și să-i țină cu zâmbetul pe buze, cu lacrimi în ochi și, după săruturi à la Iuda, la cuvenita distanță față de centrul puterii – cazul Gabrielei Firea –, după ce s-a comportat ca un mare șmecher, împăcând de multe ori capra cu varza, Marcel Ciolacu, privindu-se dimineața în oglindă, a sfârșit prin a se autoînșela.

Imaginându-și că va ajunge președinte al României, după ce, mulți ani la rând, cetățenii cu drept de vot le-au refuzat acest privilegiu tuturor liderilor socialiști, cu excepția lui Ion Iliescu, în ciuda sacoșelor, găleților și pungilor de mâncare oferite acestora drept pomană electorală.

Și a intrat Marcel Ciolacu în competiția pentru prezidențiale, asigurat fiind de către subordonații săi, dintre care mulți erau deja „cu sacii în căruță” în urma localelor comasate cu europarlamentarele – o prostie politică maximă –, convins că va câștiga.

Iar prezidențialele, atenție, tot în urma unei grave erori de calcul, a unor șmecherii nereușite, au fost și ele nefericit combinate cu alegerile parlamentare. Alegeri parlamentare la care PSD a ieșit pe locul întâi, dar cu cel mai mic scor din istorie, la fel cum și la europarlamentare și locale partidul s-a lăsat păcălit de PNL.

Liberalii, agățându-se de pesediști, nu numai că nu au sucombat, așa cum ar fi trebuit să se întâmple după ce au guvernat în câteva rânduri rău țara, dar, cât de cât – e drept, cu un scor foarte mic – au rămas pe linia de plutire.

Guvernul Ciolacu 2 s-a format la limită, sub presiunea lui Klaus Iohannis, iar Marcel Ciolacu s-a autoamăgit că va putea ieși în câștig politic, după ce, la prezidențiale, suferise o înfrângere umilitoare, necalificându-se nici măcar în turul doi și după ce anunțase ritos că va demisiona de la vârful PSD.

Apoi, ce să vezi? „S-a sacrificat pentru țară. Și pentru stabilitate.” Și a acceptat să mai fie încă o dată premier, după ce grosul cetățenilor României i-au dat cu flit, promovându-l în schimb pe Călin Georgescu, la pachet cu

Elena Lasconi.

relansa în cursă, iar învingătorii să poată fi compromiși, puși cu botul pe labe și eliminați. Nu s-a întâmplat așa.

Pe 22, în Piața Constituției – aleasă pentru simbolismul denumirii, ca de altfel și data –, suveraniștii, care între timp sunt cotați, în cercetările de piață reale, pe primul loc, ceea ce face guvernarea nereprezentativă, organizează un mare miting în vederea strângerii de semnături în favoarea lui Călin Georgescu, pentru reluarea alegerilor.

Între timp, și opinia publică internațională s-a lămurit cum stau lucrurile în România și cum progresiștii, neomarxiștii, pe banii contribuabililor americani, au încercat din răsputeri o masivă îndoctrinare ideologică a cetățenilor României și o cenzurare a libertății de expresie, așa cum încă nu s-a mai văzut în ultimele decenii. Nimic nu a funcționat.

Și astfel, Marcel Ciolacu, un om politic căruia, deși i-a zâmbit destinul, nu i-au ieșit pasențele, a rămas suspendat politic, ca un balon de săpun care, în orice moment, urmează să fie înțepat.

De aceea, nu întâmplător, omul a ajuns să umble prin copaci după pisici.

Autor: Sorin Roşca Stănescu

Sursa: https://corect-news.ro/marcel-ciolacu-e-premierul-care-si-a-facut-o-cu-mana-lui/

Despre autor

editor